Část I

Reformace 2

1 Švýcarská reformace (Měšťanská reformace)

- v této době probíhal švýcarský boj o nezávislost na SŘŘ v 20. letech 16. st., válka mezi jednotlivými švýcarskými kantony (katolické x švýcarské)
- Ulrich Zwingli (1484-1531) vůdce švýcarských kantonů, radikálnější než Luther, důraz na morálku, poddanstvo má právo se vzbouřit, když se šlechta nechová správně, odmítají katolické tradice (přijímání, ikony), pak padl v boji
- Jan Kalvín (1509-1564) teolog francouzského původu, útočiště v Ženevě, vlivy Luthera, Zwingliho, učení předdestinace je už o člověku od začátku určeno, zda bude spasen nebo zatracen, ale člověk to neví, takže by se měl chovat správně, v průběhu života se dovídá zda je ten bohem vybraný
- kalvinismus důraz na pracovitost, skromnost, individualitu, podnikavost jakýsi prvopočátek (dejme tomu) kapitalistického, podnikavého mindsetu, pevné morální zásady - prostě se v životě nebav, nebo nebudeš spasen
- kalvinismus rozšířen v Anglii (významné pro osidlování S Ameriky), Uhersku, ...

2 Protireformace

- Katolíci chtějí zpátky získat ztracené pozice, zabránit šíření nekatolických církví, snaží se o přestavbu katolické církve
- se souhlasem papeže byl r. 1540 založen nový řád Jezuité (Societas Jesu), zakladatel Ignác z Loyoly, přísný řád, odpovídají jen papežovi, účely rekatolizace, misionářství, zřizovali a vedli většinu škol
- r. 1542 založení Svaté inkvizice no, inkvizice, dále zakazují některé knihy, píší jejich seznamy (Index librum prohibitorum)
- Tridentský koncil (1545-1563) přelom ve fungovaní katolické církve, odmítnuta radikální reformace, jediná autorita je papež, ale musí se omezit hromadění církevních úřadů v rukou jednotlivce a že duchovní musí být vzdělaní biskupské semináře pro výchovu nových kněží

Část II

Francie a Habsburkové, jejich vztahy

3 Francie

- Francie silná, posílená po vítězství ve stoleté válce, centralizovaná, král vládne poměrně absolutisticky, rozbití generálních stavů
- Ludvík XI. (1461-1483) začíná byrokratizaci nová "úřednická šlechta"
- rozhodující část daní šla z měst, protože tam podnikali, což bylo pod úroveň šlechticů

- po stabilizaci po stoleté válce francouzští králové se pokouší územně expandovat, ale vždy se jim do toho vrtají Habsburkové → války mezi Francií a Habsburky
- král Karel VIII. (1483 1498) rozhodl se získat Neapolské království, to mu ale vyfoukl Ferdinand Aragonský, v čem mu pomohla Benátská liga - papež, císař SŘŘ Maxmilián Habsburský, Benátky, Milán
- král Ludvík XII. (1498 1515) dočasný zisk Milánského vévodství, pak se zase musel stáhnout
- král František I. (1515 1547) vzdělaný král (tzv. kníže renesance, na jeho dvoře přední renesantici
 Da Vinci, Michalangelo, Tizian, Rabelais), za jeho vlády vrcholí války mezi Francií a Habsburky, za Habsburky Karel V., rozhodujíci BITVA U PAVIE 1525
- potom jsou zde taky náboženské války (1562) mezi katolíky a hugenoty (protestanty)
 - začínají masakrem hugenotů, pravděpodobně z vůle vůdce katolíků Jindřicha de Guise, ten zavražděn r. 1588
 - vůdce hugenotů je navarrský princ Jindřich de Bourbon
 - král Jindřich III. se to snaží zmírnit tím, že provdá svoji sestru Markétu za Jindřicha Bourbonského, ale
 - $-\,$ 23./24. srpen 1572 Bartolomějská noc
 hugenoti velice organizovaně a systematicky zmasakrovali nějaký katolíky
 - Jindřich III. r. 1589 zavražděn radikálním mnichem není další Valois, takže nastupuje Jindřich Bourbonský
 - Jindřich Bourbonský 1593 konvertuje na katolicismus, 1594 korunován francouzským králem
- Jindřich IV. de Bourbon 1598 vydává edikt nantský zrovnoprávnil hugenoty a katolíky, dočasně snížil daně, aby se země zrekonstruovala, taky zavražděn taky mnichem